

VIỆT NAM CÒN HAY HẾT CỘNG SẢN? ĐÃ ĐẾN LÚC ĐẦU TƯ LỚN CHƯA?

Tôn Thất Thiện

Hiện nay có một lập luận rất thịnh hành. Đó là: "Việt Nam nay hết cộng sản rồi, "nhào dơ" làm ăn đi!" Lập luận này thịnh hành nhất trong giới "áp phe" -- là giới bình thường chỉ làm ăn buôn bán và không làm chính trị --, và một số người Mỹ sốt ruột muốn thấy Hoa Kỳ có chân ở Việt Nam trước khi các nước khác chiếm hết chỗ.

Tất nhiên những người trên này không ưa cộng sản, nhưng họ không đặt vấn đề chính thể và chính quyền: chính thể nào cũng được, chính quyền nào cũng vậy. Họ không đòi hỏi gì cả, sẵn sàng chấp nhận bất cứ chế độ nào, kể cả chế độ cộng sản, miễn là họ được "làm ăn". Đây là một điều rất hợp ý nhóm lãnh đạo ĐCSVN, và họ được vuốt ve khuyến khích với lời ngon ngọt: hành động như vậy là "yêu nước" và "giúp nước".

Võ Văn Kiệt: vượt lên các sự khác biệt

Người vuốt ve Việt kiều và kêu gọi họ về xứ "giúp nước" để tỏ lòng "yêu nước" là ông Võ Văn Kiệt. Ông triệu tập một hội nghị Việt kiều tại Hà Nội ngày 8-2-1993 và đưa ra những đề tài "đoàn kết, hoà hợp dân tộc", "ý thức dân tộc và lòng yêu nước", "xoá bỏ mặc cảm, xoá bỏ hận thù, nhìn về tương lai", "vượt lên trên các sự khác biệt, kể cả sự khác nhau về chính kiến", "non sông Việt Nam là của mọi người Việt Nam", "hướng về Tổ quốc"....

Ngoài ra, trong hai năm qua, sau khi Liên-Xô sụp đổ và Nga khoá tù kết không chi viện cho Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa nữa, ông ta đi khắp thế giới, đến những nước tư bản dư vốn muốn tìm môi trường đầu tư, và nói rằng Việt Nam nay đã "đổi mới", "mở cửa". Đi đâu ông ta cũng tươi cười, vui vẻ, cởi mở. Do đó, ông ta được các giới kinh doanh và báo chí ngoại quốc cho ông là "very relaxed and open", và tin rằng ông thuộc "phe cải cách" bị "phe bảo thủ" ghét và muốn loại ra khỏi Chính Trị Bộ ĐCSVN. Họ hô hào yểm trợ, giúp đỡ, và bảo vệ ông ta để ông ta tiếp tục được ngồi ở chức vụ thủ tướng để duy trì ổn định chính trị và đường lối "cải cách".

Điều hô hào trên đây có vẻ rất hữu lý và đáng gây cảm động! Nhưng người ngoại quốc và những người Việt dễ tin không hiểu rằng ông Võ Văn Kiệt chỉ là cái vỏ của trái dưa hấu: rất xanh tươi và đẹp đẽ. Nhưng đó chỉ là cái vỏ. Còn cái ruột thì lại khác hẳn! Nó đỏ lòi! Phải mở trái dưa ra nhìn thì mới thấy như vậy.

Đỗ Mười: tiếp tục đấu tranh giai cấp

Tiêu biểu cho cái ruột đỏ là ông Đỗ Mười. Ông ta nói ngược lại những gì mà ông Kiệt nói! Nếu đối ngoại, với người ngoài ông Kiệt nói "chúng tôi xanh" thì trong nội bộ, với cán bộ và đảng viên thì ông Mười nói "chúng ta đỏ". Một đảng là **chúng tôi**, một đảng là **chúng ta**. Người ngoại quốc và người Việt xa xứ lâu năm làm sao hiểu được cái tế nhị về "chúng tôi" và "chúng ta" trong tiếng Việt!

Xấp xỉ một năm sau khi ông Võ Văn Kiệt triệu tập Việt kiều (8/2/1993) để tuyên bố về đường lối "cởi mở" của ĐCSVN thì Ban Bí Thư ĐCSVN triệu tập hội nghị cán bộ (ngày

3/3/1994) để nghe ông Đỗ Mười giải thích về đường lối của Đảng đã được quyết định tại Hội nghị VII và những nghị quyết của Trung Ương Đảng tiếp theo đó để tránh những sai lầm có thể xảy ra trong hàng ngũ Đảng sau khi Hoa Kỳ bỏ cấm vận. Sai lầm đó là thực sự nghĩ rằng chế độ xã hội chủ nghĩa (cộng sản) không còn thích hợp nữa.

Ông tổng bí thư Đỗ Mười nhấn mạnh: để đánh giá tình hình cũng như để có thái độ xử lý đúng đắn các tình huống "trước hết phải đứng vững trên quan điểm giai cấp và đấu tranh giai cấp". Ông ta nói đây là "vấn đề lớn" và "**phải có quan điểm vững vàng về giai cấp và đấu tranh giai cấp** thì việc đánh giá tình hình mới chính xác...." Ông ta nói: "**Chúng ta đang tiếp tục vận dụng và phát triển học thuyết Mác-Lê-nin** và tư tưởng Hồ Chí Minh thích hợp với điều kiện mới...." (*tác giả nhấn mạnh*)

Về chính trị thì ông Đỗ Mười nhắc lại quan điểm đã được Đại Hội VII và VII-B ấn định: nhất quyết không chấp nhận đa nguyên đa đảng. Điều này ai cũng biết rõ rồi, nên không cần bàn đến ở đây.

Điều cần ghi chú là giải thích về nội dung các biện pháp kinh tế tư bản của ĐCSVN, mà mục đích **thực sự** được rất ít người hiểu, nhất là trong các giới kinh doanh và báo chí ở ngoại quốc, kể cả trong giới Việt kiều. Các giới này thường được đọc báo chí ngoại quốc và nghe một số người đi Việt Nam về nói rằng Việt Nam hiện nay đang "go down the capitalist road" -- đang chuyển rẽ sang con đường tư bản --, và Việt Nam "nay hết cộng sản rồi". Chính những cán bộ cộng sản, kể cả cán bộ gác, cũng nói như vậy. Điển hình là ông Võ Văn Kiệt, trong bài diễn văn đọc tại hội nghị Việt kiều nói trên, không đề cập gì đến chủ nghĩa cộng sản cả!

Nhưng trong nội bộ ông Đỗ Mười đã nói gì? Về kinh tế nhiều thành phần, một chính sách làm cho nhiều người hý hửng vì tưởng rằng "cộng sản đã bỏ chủ nghĩa xã hội", ông ta nói: "chúng ta....**sử dụng tư bản** và các hình thức kinh tế tư bản chủ nghĩa để xây dựng chủ nghĩa xã hội" và "rõ ràng là việc sử dụng các thành phần kinh tế là nhằm phát huy cao độ sức mạnh bên trong của cả nước, kết hợp với tận dụng sức mạnh bên ngoài...**không phải đi theo con đường tư bản....**chúng ta phải thực hiện tư tưởng của Lê-nin....**dùng hình thức tư bản và dùng tư bản để xây dựng chủ nghĩa xã hội.**" Ông ta nhắc lại: "**Ngày nay cuộc đấu tranh giai cấp vẫn tồn tại và tiếp tục tồn tại.** Cuộc đấu tranh ai thắng ai... đang diễn ra, nhưng đây là cuộc đấu tranh trong hoàn cảnh mới." (*tác giả nhấn mạnh*) Và ông ta kết thúc với một câu đầy ý nghĩa: "Trong nội bộ, phải nói hết tính chất phức tạp của tình hình, còn bên ngoài thì ta phải nắm vững đường lối để làm ăn, phải có quan điểm giai cấp cho vững, nhưng không cần nói gay gắt ồn ào".

Có gì rõ ràng hơn lời nói trên của ông Tổng bí thư của ĐCSVN? Nó nói lên một cách rất hùng hồn sự thật về những lời đường mật của ông Võ Văn Kiệt và những lời tuyên bố của các cán bộ cộng sản khác. Trong nội bộ thì nói đỏ, nhưng bên ngoài thì lại nói xanh!

CS VN vẫn là trái dưa hấu: ngoài xanh trong đỏ

Sự thật rất giản dị, nếu ta luôn luôn nhớ bản chất của cộng sản, và đặc biệt của cộng sản Việt Nam là gì. Nó là một trái dưa hấu, ngoài xanh trong đỏ. Nó là một tập đoàn áp dụng triệt để nguyên tắc: Đảng lãnh đạo tập thể. Tất cả những quyết định của Đảng, đặc biệt là về đường lối chính sách -- về chiến lược cũng như chiến thuật -- phải là quyết định của toàn thể Chính Trị Bộ, và không có người nào trong cơ quan này có quyền có quan

điểm riêng. Theo kỷ luật sắt của cộng sản bôn-sê-vích, một khi Chính Trị Bộ đã quyết định thì tất cả 15 ủy viên đều đồng ý và triệt để thi hành, không được lệch lạc một tí tí nào cả.

Như vậy rõ ràng là không có chuyện Võ Văn Kiệt thuộc phái cải cách và xé lẻ đi con đường phóng khoáng, trong khi Đỗ Mười thuộc phái bảo thủ và chống lại cải cách. Sự thật là trong Chính Trị Bộ quyết định một chính sách thả khói mù và giao cho Võ Văn Kiệt thi hành để lôi cuốn những người dễ tin, và dùng họ để vô hiệu hoá một phần nào những phần tử chống đối. Đồng thời, Chính Trị Bộ quyết định rằng về bản chất và về chiến lược không thay đổi đường lối "tiến nhanh tiến mạnh lên chủ nghĩa xã hội", và giao cho Đỗ Mười nhiệm vụ khuyến cáo toàn thể đảng viên phải bám sát đường lối đấu tranh giai cấp và tiếp tục nỗ lực đấu tranh "ai thắng ai", n.l., cho đến khi nào tiêu diệt được chủ nghĩa tư bản trên toàn thế giới. Bắt đầu tất nhiên là phải ở Việt Nam.

Kết luận:

Những sự kiện nói trên đưa đến một kết luận rất dĩ nhiên: hiện nay lãnh đạo ĐCSVN nhất quyết không từ bỏ chế độ cộng sản, và căn bản vẫn muốn duy trì chế độ xã hội chủ nghĩa, không thực tình chấp nhận tự do kinh doanh, cho nên ai có vốn muốn thực sự đầu tư -- n.l., làm ăn lớn, đứng đắn và lâu dài -- ở Việt Nam nên ghi nhận những điều ông Đỗ Mười -- tổng bí thư của Đảng -- đã nhắc nhở đảng viên, và suy nghĩ tính toán cho thiệt kỹ trước khi dấn thân nếu không muốn mất hết vốn!

Ottawa

29-7-1994